

[...]

34.192/I/PN
MD/GD

Betreft: ontwerp van ministerieel besluit tot vaststelling van het model van identificatiekaart voor het personeel van beveiligingsondernemingen

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 19 september 2002 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies aangaande het bovenvermelde onderwerp.

Sedert de wetswijziging van 10 juni 2001 is in artikel 8, § 3, van de wet van 10 april 1990 voorzien dat, naast het personeel van bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten, ook het personeel van beveiligingsondernemingen houder moet zijn van een identificatiekaart :

“De personen die de werkelijke leiding hebben van een bewakingsonderneming, een interne bewakingsdienst of een beveiligingsonderneming en de personen die de in artikel 1 van deze wet bedoelde activiteiten uitvoeren moeten, indien zij een verblijfplaats hebben in België of indien zij geen verblijfplaats hebben in België, maar activiteiten uitoefenen, bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 5° van deze wet, houder zijn van een door de Minister van Binnenlandse Zaken afgegeven identificatiekaart. Het model van de identificatiekaart wordt door hem vastgesteld. De onderneming kan zelf geen enkel soortgelijk document aan haar personeel afgeven.

[...]

De personen bedoeld in het eerste lid kunnen de activiteiten slechts uitoefenen als zij de identificatiekaart dragen.

[...]

Zij moeten deze identificatiekaart of deze documenten overhandigen bij elke vordering van de personen, bedoeld in artikel 16 van deze wet.

De personen die de in artikel 1 van deze wet bedoelde activiteiten uitoefenen, moeten bij de uitoefening van hun activiteiten de identificatiekaart of een herkenningsteken waarop hun naam, de naam van de onderneming en het adres van de exploitatiezetel vermeld staan, op een duidelijk leesbare wijze dragen.”

U preciseert dat het model van de identificatiekaart voor het personeel van beveiligingsondernemingen hetzelfde is als het model van de identificatiekaart voor het personeel van bewakingsondernemingen, dat is vastgesteld in het ministerieel besluit van 9 februari 2000 (met uitzondering van de kleur), en dat het model van de identificatiekaart voor het personeel van bewakingsondernemingen conform is aan het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht van 9 september 1999.

De drie modellen die in het ontwerp van ministerieel besluit waarvan sprake worden voorgesteld, bevatten eentalige persoonlijke vermeldingen in die van de drie landstalen die de taal is van de houder van de kaart, en een drietalige hoofding met voorrang aan de taal van de houder.

*
* *

Zoals in haar vorig advies (31.190 van 9 september 1999), is de VCT van oordeel dat de identificatiekaart hoofdzakelijk moet worden beschouwd als een getuigschrift dat door een centrale dienst aan een particulier wordt afgeleverd.

Overeenkomstig artikel 42 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), stellen de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

De modellen van de identificatiekaart zijn bijgevolg conform het voormelde artikel voor wat de persoonlijke vermeldingen betreft (2° tot 7°).

Wat de hoofding “identificatiekaart beveiliging” (vermelding 1°) betreft, is de VCT, op basis van het feit dat die kaarten door hun houder kunnen worden gedragen, van oordeel dat die drietalig mag zijn, met voorrang aan de taal van de houder van de kaart, hetgeen eveneens strookt met haar vorig advies 31.190.

De VCT adviseert bijgevolg gunstig over het ontwerp van ministerieel besluit tot vaststelling van het model van identificatiekaart voor het personeel van beveiligingsondernemingen.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS